

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 2Sžo/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8014200937
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Hargaš
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014200937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: KAPA DAB, spol. s r.o., IČO: 31 702 422, so sídlom Strojnícka 2876/6, Prešov, zastúpenej JUDr. Emilom Župíkom, advokátom, so sídlom Pražská 4, Košice, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0122/99/2014 z 10. júna 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/55/2014-52 z 15. januára 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/55/2014-52 z 15. januára 2016 potvrdzuje.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom č. k. 3S/55/2014-52 z 15. januára 2016 Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0122/99/2014 z 10. júna 2014, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. F/0417/07/13 z 26. novembra 2013, ktorým bola žalobcovi podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 377/2004 Z. z.“) uložená pokuta vo výške 1 500 eur za porušenie § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z.

V odôvodnení rozhodnutia žalovaný poukázal na to, že žalobca predal osobe mladšej ako 18 rokov - maloletej Y. H., vek 14 rokov - cigarety značky L&M 19 ks, 2,80 Eur napriek tomu, že predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je zakázaný. Žalobca za plnenie povinností stanovených príslušnou právnou úpravou, ako aj za konanie osôb, ktoré konajú v jeho mene, zodpovedá objektívne, bez ohľadu na zavinenie. K výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že bola uložená v dolnom pásme rozmedzia, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, pričom vychádzal zo zmyslu a účelu zákona č. 377/2004 Z. z., ktorým sa sleduje poskytnutie zvýšenej ochrany osobám mladším ako 18 rokov pred škodlivými účinkami fajčenia. Predaj cigariet len 14 - ročnému dieťaťu v dobe, keď ochrana zdravia spotrebiteľa patrí v Európskej únii k prioritám a k najdôležitejším základným právam spotrebiteľa, je neakceptovateľný.

K námietke, že správny orgán nepredložil žalobcovi predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby, žalovaný uviedol, že Inšpektorát SOI disponuje zmluvou o spolupráci medzi zákonným zástupcom maloletej a Inšpektorátom SOI v Prešove, v ktorej sú uvedené údaje

maloletej osoby a v zmysle ktorej zákonný zástupca súhlasí s účasťou maloletej na výkone kontroly. Súhlas zákonného zástupcu je uložený v zapečatenej obálke, ktorá tvorí súčasť inšpekčného záznamu uloženého v spise. Nakoľko správny orgán nedisponuje súhlasom zákonného zástupcu so sprístupnením osobných údajov maloletej osoby, nebolo možné s predmetným súhlasom oboznámiť účastníka konania.

Krajský súd v Prešove v odôvodnení rozsudku uviedol, že inšpektormi SOI bolo nepochybne preukázané, že zamestnankyňa žalobcu odpredala dňa 10. septembra 2013 maloletej osobe tabakové výrobky, čím porušila § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z., čo potvrdila sama predávajúca v inšpekčnom zázname zo dňa 10. septembra 2013, keď uviedla, že vôbec nemala pochybnosti o veku kupujúcej. Poukázal na objektívnu zodpovednosť žalobkyne, ako aj na účel zákona č. 377/2004 Z. z., ktorý sleduje ochranu nefajčiarov a poskytuje zvýšenú ochranu osobám mladším ako 18 rokov. Krajský súd neakceptoval námietku o simulovaní výnimočnej situácie, keď podľa žalobcu vzhľadom na výšku a vyspelosť figurantky táto nezodpovedala rozsiahlej populácii maloletých. Podľa názoru krajského súdu žalobcovi muselo byť známe, že generácia maloletých osôb pôsobí svojim výzorom veľmi často staršie a v pochybnostiach mu nič nebránilo si to overiť z dokladu totožnosti.

K uloženej sankcii krajský súd uviedol, že má mať represívny aj preventívny účinok a ak ide o finančný postih, ten nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom. Krajský súd poukázal na to, že ochrana zdravia spotrebiteľa je prioritou a tiež najdôležitejším základným právom spotrebiteľa, preto nemožno akceptovať predaj cigariet 14-ročnému dieťaťu, pričom aj miera tolerancie k porušovaniu takéhoto zákazu je iná ako v minulosti, čo súvisí aj s prísnejšími sankciami proti minulosti.

Správny orgán postupoval v súlade so zákonom, ak za porušenie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov uložil pokutu vo výške 1 500 eur, pričom v napadnutom rozhodnutí výšky uloženej pokuty jasne a zrozumiteľne odôvodnil.

Vo vzťahu k rozšíreniu dôvodov žaloby krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa rozšírila dôvody žaloby po zákonom stanovenej 2-mesačnej lehote, zároveň však uviedol, že inšpekcia bola vykonaná zákonným spôsobom, na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej figurantky, udeleného v Zmluve o poskytnutí súčinnosti pri výkone kontroly z 9. septembra 2013.

K námietke ohľadne nedodržania lehoty na vydanie rozhodnutí krajský súd uviedol, že v prípade, že tieto lehoty neboli dodržané, bol na mieste postup podľa § 250t O.s.p., ktorý upravuje konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. V odvolaní namietal, že krajský súd si nezisťoval splnomocnenie poverenej pracovníčky, ktorá overila súhlas zákonného zástupcu maloletej, pomocou ktorej bola vykonaná kontrola v prevádzke žalobcu.

Podľa žalobcu zákon platný v čase kontroly neoprávňoval, aby kontrolný nákup vykonala maloletá osoba. Poukázal pritom na znenie ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z. z.“), účinného v čase kontroly, podľa ktorého „Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby“.

Žalobca v odvolaní namietal, že zákonný zástupca nedal súhlas na sprístupnenie údajov maloletej, s ktorou kontrolóri uskutočnili predmetnú kontrolu, čo je v rozpore s ustanovením § 23 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), ktoré upravuje nazeranie do spisov.

Žalobca tiež poukazoval na neprimerane vysokú pokutu, pričom poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo 177/2010 a 3Sžo 138/2010, kde najvyšší súd pri prvom porušení zákona znížil uloženú pokutu na sumu 331 eur, čo predstavuje sankciu na dolnej hranici zákonom

stanoveného rozpätia. Poukázal na konštatovanie právnej zástupkyne žalovaného, ktorá na pojednávaní pred krajským súdom uviedla, že ráno v deň kontroly sa pracovníci SOI dohodli, že v tento deň budú ukladať sankcie vo výške 1 500 eur za porušenie zákona č. 377/2004 Z. z., a tiež uviedla, že žalobca je jeden z najväčších predajcov tabakových výrobkov v Prešovskom kraji, preto výška sankcie nie je preňho likvidačná. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že uloženú pokutu musí zosobniť predavačke, ktorá tabakové výrobky maloletej osobe predala.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, pričom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Uviedol, že inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie postupovali v súlade s § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z., keď vykonali kontrolu za prítomnosti maloletej osoby s predchádzajúcim písomným súhlasom jej zákonného zástupcu, pričom táto bola v inšpekčnom zázname identifikovaná podľa mena, začiatočného písmena jej priezviska a veku v čase kontroly. Vykonať kontrolný nákup, t. j. preveriť dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nie je možné inak ako takým spôsobom, že predmetný nákup zrealizuje maloletá osoba za prítomnosti inšpektorov Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Žalovaný uviedol, že z napadnutého rozsudku krajského vyplýva, že súd sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu, ktorého súčasťou je aj zapečatená obálka s písomným súhlasom zákonného zástupcu maloletej osoby, pričom následne krajský súd vyslovil záver, že inšpekcia bola vykonaná zákonným spôsobom. Žalovaný poukázal na to, že vzhľadom na ochranu osobných údajov maloletej osoby a jej zákonného zástupcu a absenciu súhlasu zákonného zástupcu so sprístupnením osobných údajov maloletej osoby, nebolo možné žalobcu oboznámiť s udeleným súhlasom, resp. zmluvou o spolupráci.

K výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že predaj cigariet len 14-ročnému dieťaťu v dobe, keď ochrana zdravia spotrebiteľa patrí v Európskej únii k prioritám a k najdôležitejším základným právam spotrebiteľa, považuje za neprípustný. Keďže pohľad na závažnosť porušenia povinnosti podlieha spoločenskému vývoju v závislosti od uznávaných hodnôt v danej spoločnosti a v danej dobe, miera tolerancie pri porušení zákazu predaja cigariet maloletým osobám akceptovaná pred niekoľkými rokmi nemusí byť akceptovateľná v súčasnej dobe. Ak teda predaj cigariet maloletému v minulosti správny orgán sankcionoval nižšou pokutou, nemá to vplyv na skutočnosť, že v súčasnosti je takéto konanie vnímané ako osobitne závažné s potrebou uloženie pokuty vo vyššej zákonnej sadzbe. Judikáty, na ktoré poukazuje žalobca sú z roku 2010. Slovenská republika spolu s Európskou úniou má trvalý záujem vytvárať podmienky, ktoré smerujú k podpore nefajčenia. Cieľom opatrení, ktoré Slovenská republika prijíma, je znížiť ponuku a dopyt po tabakových výrobkoch predovšetkým pre deti a mládež. Ukladanie vyšších pokút, ako boli ukladané v minulosti, je na mieste, keďže toto je prostriedok, ako si predávajúci uvedomia, že predaj cigariet osobám mladším ako 18 rokov je neprípustný a naučia sa tento zákaz rešpektovať. Žalovaný vyjadril názor, že podnikateľské pomery účastníka konania nemajú vplyv na výšku uloženej pokuty, nakoľko toto sú skutočnosti subjektívneho charakteru. Zákon v tomto smere jasne uvádza, na aké skutočnosti správny orgán pri ukladaní pokuty prihliada (t. j. závažnosť porušenia povinnosti, čas trvania a vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie). Výška stanovených pokút bola v danom prípade závislá okrem iného aj od veku maloletých osôb zúčastnených pri vykonanej kontrole, čo znamená, že za predaj tabakových výrobkov osobám vo veku 11 - 15 rokov boli ukladané pokuty správnym orgánom vo výške 1 500 eur a za predaj tabakových výrobkov osobám vo veku 16 - 17 rokov boli ukladané nižšie pokuty vo výške 1 000 eur.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnom konaní, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnom konaní.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 1 500 eur za porušenie § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z., nakoľko dňa 10. septembra 2013 v prevádzkovej jednotke žalobcu Trafika v objekte Kaufland, Gen. L. Svobodu, Prešov, predávajúci odpredal maloletej Y. H. (vo veku 14 rokov) cigarety značky L&M 19 ks, napriek tomu, že predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je zakázaný.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 377/2004 Z. z. kontrolu dodržiavania tohto zákona sú povinné vykonávať tieto kontrolné orgány:

- a) Slovenská obchodná inšpekcia,
- b) Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky,
- c) orgány štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva (ďalej len "orgány verejného zdravotníctva"),
- d) obec,
- e) prevádzkovatelia železničnej, autobusovej a ostatnej pravidelnej osobnej dopravy,
- f) Policajný zbor.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 eur do 6 638 eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu za prítomnosti maloletej osoby.

Podľa ustanovenia § 12 zákona č. 128/2002 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 správneho poriadku účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 správneho poriadku správny orgán je povinný urobiť opatrenie, aby sa postupom podľa odsekov 1 a 2 neprístupnila utajovaná skutočnosť, bankové tajomstvo, daňové tajomstvo, obchodné tajomstvo alebo neporušila zákonom uložená alebo uznaná povinnosť mlčanlivosti.

Podľa ustanovenia § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako

použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Ako vyplýva z ustanovenia § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z., predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je zakázaný, pričom kontrolou dodržiavania tohto zákazu je okrem iných orgánov zákonom zmocnená aj Slovenská obchodná inšpekcia, ktorá kontrolu vnútorného trhu vykonáva prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú jej zamestnancami. Povaha kontroly dodržiavania § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. je priamo závislá od povahy zákazu v ňom ustanoveného. Rešpektovanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je reálne možné skontrolovať iba tak, že v rámci kontroly je vykonaný pokus nákupu tabakových výrobkov priamo osobou mladšou ako 18 rokov.

Za týmto účelom bolo do zákona č. 128/2002 Z. z. inkorporované vyššie citované ustanovenie § 5 ods. 3, a to zákonom č. 142/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinným od 1. júla 2013. Cieľom tejto zákonnej úpravy bolo umožniť Slovenskej obchodnej inšpekcii reálne naplnenie jej zákonných povinností.

Žalobca namieťa, že ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. v znení účinnom v čase vykonania kontroly umožňovalo len prítomnosť maloletej osoby pri kontrole predaja tabakových výrobkov, nie však aktívnu účasť vo forme vykonania nákupu. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tomu uvádza, že len samotná prítomnosť maloletej osoby pri kontrole by bola neúčelná a postrádala by akýkoľvek zmysel. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť reálnu kontrolu predaja tabakových výrobkov a formálny spôsob vykonania tejto kontroly zastrešiť zákonným rámcem. Vzhľadom na to, že jediným možným spôsobom preverenia dodržiavania zákazu ustanoveného v § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z. z. je nákup tabakových výrobkov osobou mladšou ako 18 rokov (keďže je zakázaný predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov), potom je nepochybné, že umožnením prítomnosti maloletej osoby pri kontrole nemohol mať zákonodarca na mysli nič iné, ako umožniť realizáciu kontrolného nákupu samotnou maloletou osobou.

Najvyšší súd, rovnako ako krajský súd konajúci vo veci, konštatuje, že žalovaný pri vykonaní kontroly dodržal zákonný postup a splnenie podmienky uvedenej v § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. je preukázané. Predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby, ktorá vykonala kontrolný nákup, bol udelený a je uložený v zapečatenej obálke v administratívnom spise. Najvyšší súd sa nestotožňuje s námietkou žalobcu, že postup, keď zákonný zástupca neudelil súhlas so sprístupnením osobných údajov maloletej osoby, ktorej boli cigarety odpredané, je v rozpore s § 23 správneho poriadku (ktorý upravuje nazeranie do spisov). Z citovaného ustanovenia § 23 ods. 3 správneho poriadku v nadväznosti na zákon č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov jednoznačne vyplýva, že správny orgán nebol oprávnený v rámci nazerania do spisu sprístupniť žalobcovi písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby s vykonaním kontrolného nákupu, bez predchádzajúceho súhlasu zákonného zástupcu so sprístupnením osobných údajov.

Najvyšší súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu ohľadne výšky uloženej pokuty. Sankcia vo výške 1 500 eur nie je podľa názoru najvyššieho súdu neprimerane prísna vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom. Najvyšší súd tiež poukazuje na to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí výšku uloženej pokuty jasne a zrozumiteľne odôvodnil v súlade so zákonnými kritériami na jej uloženie, preto nemožno v rozhodnutí žalovaného vidieť vybočenie z medzí zákona.

Po preskúmaní veci najvyšší súd zhodne so závermi krajského súdu konštatuje, že postup a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bol v súlade so zákonom, rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov sú určité a náležite odôvodnené a v konaní neboli zistené dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného. V napadnutom rozsudku sa krajský súd náležite vysporiadal s námietkami žalobcu a Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/55/2014-52 z 15. januára 2016 podľa § 250ja ods. 3 vety druhej v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p a§ 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Poučenie:

P o u Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok. (§ 246c O.s.p.)